

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/69/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818205826
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3818205826.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v spore žalobcu: Mgr. Y. X., bytom Y. L. XXX/XX, Q., zastúpeného JUDr. E. B., advokátka so sídlom v Y., M. X. XX, proti žalovanej: nesvojprávna D. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX/X, Y., zastúpená opatrovníkom: R. Y., so sídlom V. T., o zaplatenie 5.210,40 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 20. februára 2019, č. k. 18C/36/2018-34, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie zrušuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie odmietol odpor proti platobnému rozkazu Okresného súdu Prievidza zo dňa 15.01.2019, č. k. 18C/36/2018-21 podaný žalovanou dňa 05.12.2019. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že súd prvej inštancie vydal dňa 15.01.2019 platobný rozkaz, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť, aby do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatila žalobcovi sumu 5.210,40 eur s príslušenstvom alebo aby v tej istej lehote podala odpor s vecným odôvodnením na súde. Zároveň súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 456,34 eur a iné trovy konania vo výške 156,25 eur. Platobný rozkaz bol doručený opatrovníkovi žalovanej dňa 22.01.2019 a žalovaná podala elektronicky na súde 05.02.2019 podanie označené ako odpor proti platobnému rozkazu. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil ust. § 267 ods. 1, 2, 3 CSP a uviedol, že žalovaná bola v platobnom rozkaze poučená o tom, že odpor proti platobnému rozkazu musí byť odôvodnený a že odpor bez odôvodnenia vo veci samej súd uznesením odmietne. Opatrovník žalovanej v podanom odpore uviedol iba skutočnosti týkajúce sa toho, že nesúhlasí s tým, aby vykonával funkciu opatrovníka nesvojprávnej, žiadnym spôsobom nespochybnil a ani nenamietal dôvodnosť platobným rozkazom uloženej povinnosti. Súd uviedol, že za odôvodnený odpor možno považovať iba také podanie, v ktorom žalovaná uvedie akékoľvek tvrdenia (vecné alebo právne) spochybňujúce opodstatnenosť v platobnom rozkaze uloženej povinnosti. Vychádzajúc z týchto skutočností, s poukazom na citované ustanovenia zákona súd odpor žalovanej ako neodôvodnený odmietol.

2. Proti tomuto uzneseniu podala prostredníctvom opatrovníka v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, domáhajúc sa jeho zrušenia. Opatrovník žalovanej poukázal na to, že už v podanom odpore uviedol skutočnosti, ktoré súvisia so žalobou a vydaným platobným rozkazom a sú dôvodom na jeho zrušenie. Predovšetkým poukázal na objektívnu nemožnosť plnenia svojich súdov stanovených povinností opatrovníka žalovanej, v danom prípade povinnosti starať sa o ňu, zastupovať ju pred súdom a spravovať jej veci tak, aby neutrpela žiadnu ujmu na svojich majetkových právach. Opatrovník pri súdnom zastupovaní žalovanej v oblasti majetkovej, resp. finančnej nevie právne kvalifikovane posúdiť, a to tak z hľadiska hmotnoprávneho ako aj procesnoprávneho, jej súdom stanovenú povinnosť zaplatiť žalobcovi tak vysokú sumu. Prítom k všetkým rozhodujúcim skutočnostiam došlo v čase, keď Mesto Y. ako opatrovník nebol právoplatne do tejto funkcie ustanovený. Ide napríklad o platnosť dražby bytu, časový odstup niekoľkých rokov do uplatnenia žalovaných pohľadávok a s tým súvisiaca výška

príslušenstva, zastupovanie žalovanej vo vzťahu k správcovi bytovému domu, otázka doručovania a posudzovania doručovania súdnych a ostatných zásielok a pod., ktoré on ako súčasný opatrovník nemal možnosť ovplyvniť a o ktorých nemal žiadnu vedomosť, preto nemôže byť od neho spravodlivo žiadané, aby za žalovanú bez akýchkoľvek pochybností konal a rozhodoval s vážnymi následkami a dôsledkami na jej osobu. Poukázal na zákonnú úpravu, že platobný rozkaz je rozhodnutie vo veci samej vydané v skrátanom konaní. Zákonné ustanovenie vyžaduje, aby skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje žalobou uplatnené právo boli dostatočne osvedčené a povolené plnenie musí byť dovolené objektívnym právom. Keďže uplatnené právo vyplýva zo žalobcom tvrdených skutočností, predpokladá sa také opísanie rozhodujúcich skutkových okolností, ktoré ich umožňujú posúdiť po stránke právnej, pričom rozhodujúce je hmotné právo. Taktiež poukázal na to, že na vydanie platobného rozkazu žalobca nemá žiadny procesný nárok. V týchto súvislostiach zdôraznil, že on ako opatrovník nevie a nemôže objektívne a kvalifikovane s uvedením rozhodujúcich skutočností a označením dôkazov na preukázanie svojich tvrdení právne posúdiť nárok žalobcu a za nesvojprávnu žalovanú sa k nemu vyjadriť tak, aby ju pred súdom zastupoval a ochraňoval jej majetkové práva. Zastával názor, že vzhľadom na osobu žalovanej, okolnosti predmetnej veci a obranu opatrovníka, by mal o to viac citlivo a uvážlivo súd postupovať. Nesúhlasil s postupom súdu pri rozhodovaní o odmietnutí odporu, keď súd zjednodušoval a zľahčoval obsah podaného odporu tým, že uviedol: „opatrovník žalovanej v podanom odpore uviedol iba skutočnosti týkajúce sa toho, že nesúhlasí s tým, aby vykonával funkciu opatrovníka nesvojprávnej“. S týmto názorom súdu nesúhlasil a považoval ho za nepravdivý. Pokiaľ súd v odôvodnení uznesenia uviedol, že Civilný sporový poriadok nemá bližšie ustanovenia o tom, kedy je splnený predpoklad odôvodnenia odporu vo veci samej, v kontexte uvedeného zastával názor, že jeho argumenty boli postačujúce a dostatočne konkrétne.

3. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP zrušiť.

4. Podľa § 267 ods. 1 CSP, odpor proti platobnému rozkazu sa musí vecne odôvodniť. Ust. § 129 sa pri nedostatku vecného odôvodnenia nepoužije. V odôvodnení žalovaný opíše rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoju obranu proti uplatnenému nároku. K odporu pripojí listiny, na ktoré sa odvoláva, prípadne označí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. O tom musí byť žalovaný v platobnom rozkaze poučený.

5. Podľa § 267 ods. 2 písm. c) CSP, súd uznesením odmietne odpor, ktorý bol podaný bez vecného odôvodnenia; o tomto následku musí byť žalovaný poučený v platobnom rozkaze.

6. Podľa § 267 ods. 3 CSP, ak čo i len jeden zo žalovaných podá včas odpor s vecným odôvodnením, súd zruší platobný rozkaz v celom rozsahu a nariadi pojednávanie. To neplatí, ak ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76.

7. Podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

8. Procesnou obranou proti platobnému rozkazu je odpor, ktorý sa musí vecne odôvodniť. Úplnosť, zrozumiteľnosť a správnosť odôvodnenia sa nesmie naprávať postupom podľa § 129 CSP. O tom musí byť žalovaný poučený. V akom rozsahu sa má odpor odôvodniť je otázkou konkrétneho prípadu. Odôvodnenie má aspoň rámcovo obsahovať námietky voči uplatnenému a priznanému nároku. Na odôvodnenie odporu podanému proti platobnému rozkazu môže žalovaný uviesť akékoľvek tvrdenia (vecné alebo právne), spochybňujúce opodstatnenosť v platobnom rozkaze uloženej povinnosti. Nie je pritom rozhodujúce, či žalovaný uvádzané skutočnosti sú aj spôsobilé priviesť pre neho priaznivejšie rozhodnutie. V prípade, ak žalovaný na odôvodnenie odporu proti platobnému rozkazu uvedie len dôvody nesplnenia dlhu, bez vecného odôvodnenia, t. j. žalovaný neuvedie v odpore žiadne skutočnosti spochybňujúce žalobcom tvrdený nárok, napríklad len konštatuje svoju zlú finančnú situáciu alebo uvedie, z akého dôvodu svoj dlh neuhradil, prípadne svoj dlh uznal a požiadal o plnenie v splátkach a pod., nie je splnená základná podmienka odôvodnenia odporu vo veci samej.

9. V predmetnej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou voči žalovanej domáhal zaplata sumy 5.210,40 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 10.12.2018 do zaplata

a náhrady trov konania. Uviedol, že sa stal výlučným vlastníkom bytu žalovanej na základe dobrovoľnej dražby udelením príklepu na dražbe konanej 28.10.2013 a vyplatením ceny dosiahnutej vydražením. Vzhľadom k tomu, že žalovaná doposiaľ predmetný byt nevypratala, užíva ho bez právneho dôvodu, podanou žalobou uplatnil voči žalovanej nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, predstavujúce v podstate odplatu za užívanie bytu - nájomné, keďže žalobca nemá umožnený do bytu prístup. Zároveň z obsahu žaloby vyplýva, že žalovaná je obmedzená v spôsobilosti na právne úkony a jej opatrovníkom je v zmysle uznesenia Okresného súdu Prievidza zo dňa 07.07.2016, č. k. 12Ps/1/2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 07.07.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.07.2017 Mesto Y.. Na základe podanej žaloby, ako aj predložených listinných dôkazov súd prvej inštancie dňa 15.01.2019 vydal platobný rozkaz, ktorým žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel. V zákonnej lehote napadol opatrovník žalovanej platobný rozkaz odporom s odôvodnením, že nárok žalobcu neuznáva a v odpore podrobne a chronologicky uviedol skutočnosti ohľadne žalovanej, počnúc rozhodnutím o jej obmedzení spôsobilosti na právne úkony, neplnenia povinnosti opatrovníčky pôvodne ustanovenej v osobe jej dcéry D. Q., následnej zmeny opatrovníka žalovanej, a to Mesto Y. a ohľadne v súčasnosti prebiehajúceho konania o návrhu opatrovníka na odvolanie Mesta Y. z výkonu funkcie opatrovníka s poukazom na nemožnosť reálne plniť súdom stanovené povinnosti opatrovníka žalovanej, keď Mestu Y. sa doposiaľ žiadnym spôsobom nepodarilo so žalovanou napriek opakovaným pokusom kontaktovať. Súd prvej inštancie nepovažoval uvedené skutočnosti za vecné dôvody opodstatňujúce zrušenie platobného rozkazu, a preto odpor žalovanej, podaný prostredníctvom opatrovníka odmietol ako neodôvodnený. Uznesenie o odmietnutí odporu napadla prostredníctvom opatrovníka odvolaním žalovaná, domáhajúc sa jeho zrušenia.

10. V odvolaní proti uzneseniu o odmietnutí odporu opatrovník žalovanej zdôraznil predovšetkým tú skutočnosť, že platobný rozkaz je rozhodnutím vo veci samej vydaným v skrátenej konaní, pričom zákonná úprava vyžaduje, aby skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje žalobou uplatnené právo boli dostatočne osvedčené a povolené plnenie musí byť dovolené objektívnym právom. Tiež poukázal na to, že na vydanie platobného rozkazu žalobca nemá žiadny procesný nárok. Opatrovník žalovanej opakovane poukazoval na tú skutočnosť, že nevie a nemôže objektívne a kvalifikovane s uvedením rozhodujúcich skutočností a s označením dôkazov na preukázanie svojich tvrdení právne posúdiť nárok žalobcu a za nesvojprávnu žalovanú sa k nemu vyjadriť tak, aby ju pred súdom zastupoval a ochraňoval jej majetkové práva. Zastával názor, že vzhľadom na osobu žalovanej a okolnosti tejto veci a obranu opatrovníka, by mal o to viac citlivo a uvážlivo postupovať súd. S poukazom na skutočnosť uvedenú v odôvodnení uznesenia súdu prvej inštancie, že Civilný sporový poriadok nemá bližšie ustanovenia o tom, kedy je splnený predpoklad odôvodnenia odporu vo veci samej, zastával názor, že jeho argumenty uvedené v odpore boli postačujúce a dostatočne konkrétne.

11. Odvolací súd posudzujúc danú vec v kontexte všetkých uvedených skutočností na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že opatrovníkom žalovanej podané odvolanie voči uzneseniu o odmietnutí odporu je dôvodné. Z vyjadrenia opatrovníka žalovanej nepochybne vyplýva, že neuznáva nárok žalobcu a v súčinnosti s jeho komplikovanou situáciou pri výkone opatrovníctva žalovanej, nemožnosti kontaktovania sa s ňou a nemožnosti zabezpečenia nielen jej stanoviska v danej veci, ako aj listinných dôkazov, takéto odôvodnenie odporu podané opatrovníkom žalovanej je síce stručné, bezpochyby ale obsahuje nesúhlas opatrovníka žalovanej s uložením povinnosti poskytnúť žalobcovi peňažné plnenie. Takýto odpor potom nemožno považovať za odpor bez odôvodnenia vo veci samej. So zreteľom na uvedené v zmysle ust. § 267 ods. 3 CSP tak došlo k zrušeniu platobného rozkazu a v súlade s uvedeným má potom súd prvej inštancie povinnosť nariadiť vo veci pojednávanie.

12. Z týchto dôvodov odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

13. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde,

ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP)